

عنوان مقاله:

بررسی امکان فهم وجواز تفسیر قرآن در دیدگاه فریقین

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های فقهی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

محمد رضا مجیدی

خلاصه مقاله:

یا عدم جواز تکلیفی و وضعی تفسیر، نقاط اشتراک متعددی دارند. جمعی در میان فریقین، به عدم جواز تفسیر حکم داده اند؛ ولی اکثر آنان فهم قرآن را میسور و تفسیر را روا می دانند. با مقارنه ادله عدم جواز تفسیر به دو نقطه مشترک دست می یابیم: دلیل بر عدم جواز تفسیر که مستند به روایات نهی از تفسیر به رای است و عدم دلیل بر جواز تفسیر که مبتنی بر این ادعاست که شیوه قرآن در رساندن پیام هایش ویژه و از محاورات عرفی و سیره عقلا در تمسک به ظواهر الفاظ، بیرون است. آنان که تفسیر را روا می دانند با استناد به آیات و روایات متعدد اثبات کرده اند که روش قرآن در مقام مخاطب همسان با سیره عقلاست و در پرتو همین ادله نیز، معنای واقعی روایات نهی از تفسیر را آشکار ساخته اند.

کلمات کلیدی:

امکان فهم و جواز تفسیر قرآن، تفسیر به رای، تفسیر تطبیقی، تفسیر قرآن، جواز تکلیفی تفسیر، جواز وضعی تفسیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1787504>

